

ZARİYAT SÛRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Esip savuran rüzgârlara,
2. Yağmur yüklü bulutlara,
3. Suda, karada, havada ve fezada kolayca akıp gidenlere,
4. İşleri kusursuz yerine getiren meleklerle yemin olsun ki,
5. Size söz verilen diriliş, elbette doğrudur.
6. Hesap günü, mutlaka gerçekleşecektir.
- 7-8. Yollarla donatılmış semaya yemin olsun ki, siz, peygamber için kâhin ve şair demekle, tutarsız bir çelişki içindediniz.
9. Aldatılanlar haktan geri çevrilirler.
- 10-12. O kahrolası yalancılar, sarhoşluk ve cehalet içinde, ne yaptıklarını bilmeden atıp tutarlar. Bir de alay ederek: “O hesap günü ne zaman?” diye sorarlar.
13. Bilsinler ki, o hesap günü, onların ateşte yakılacakları gündür.
14. Cehennemdeki melekler onlara: “Tadın azabınızı, dünyada kaydattığınız fitne ateşinin neticesini. İşte, gelmesini dört gözle beklediğiniz azap budur” derler.
15. Allah'ın emirlerine karşı gelmekten sakınanlar ise, cennet bahçelerinde ve pınar başlarındadırlar.
- 16-19. Rablerinin verdiği nimetlerle rızıklanırlar. Çünkü onlar: Dünyada iyi davranırlardı. Geceleri az uyurlardı. Seher vakti istiğfar ederlerdi. Mallarından muhtaç ve yoksulların hakkını ayırırlardı.
- 20-21. Kesin olarak imân etmek isteyenler için, yeryüzünde birçok deliller vardır. Bizzat kendi nefislerinizde de böyle deliller vardır. Halâ görmüyor musunuz?
22. Gökyüzünde ise, yağmur rızığınız ve size söz verilen cennet vardır.
23. Göğün ve yerin Rabbi olan Allah'a yemin olsun ki, sizin birbirinizle konuşmanız nasıl gerçekse, size verilen söz de öyle gerçektir.
24. Resûlüm! İbrâhim'in ikramda bulunduğu şerefli misafirlerin gelişlerinden senin haberin var mı?
25. Hani onlar, İbrâhim'in yanına girdiklerinde: “Selâm üzerine olsun” dediler. İbrâhim de: “Sizin üzerinize de olsun, ey tanımadığım kimseler” dedi.
- 26-27. Onlara yemek getirmek için, sessizce ailesinin yanına gitti. Semiz bir dana kebabı getirdi. Önlerine koyup: “Buyurmaz mısınız” diye ikram etti.
28. Yemediklerini görünce, korktu. Onlar, “Korkma” dediler. Ve kendisini, ilim sahibi olacak bir oğul ile müjdelediler.

29. Evin öbür köşesinden bunu duyan hanımı, elini yüzüne vurarak, “Vah başıma gelene. Ben, kısır bir kocakarı iken mi doğuracağım?” diye çığlık attı.
30. Melekler: “Evet, Rabbin böyle buyurdu. Şüphesiz ki, O’nun hikmeti herşeyi kuşatır. O, herşeyi hakkiyle bilir” dediler.
31. İbrâhim: “Peki sizin gelişinizin asıl sebebini öğrenebilir miyim, ey değerli elçiler?” dedi.
- 32-34. Melekler de: “Biz, suçlu bir toplum olan Lût kavminden, haddi aşanların tepesine, çamurdan pişirilip, Rabbinin katında damgalanmış taşları atmak için görevlendirildik” dediler.
35. Nihâyet, Lût’un memleketinde bulunan mü’minlerden kim varsa oradan çıkardık.
36. Fakat orada, bir tek aileden (Lût ve iki kızından) başka, Bize itaat eden kimse bulamadık.
37. Bu yüzden, acı bir azaptan korkanlara ibret olması için, o beldede işaretler bıraktık. Orayı, harabe ve taş yığını haline getirdik.
38. Mûsa’nın kıssasında da nice ibretler vardır. Onu da, apaçık bir mucize ile Firavun’a gönderdik.
39. Firavun ise, kuvvet ve saltanatına güvenerek yüz çevirdi. Ve Mûsa’ya: “Büyücü, ya da mecnunun biri” dedi.
40. Biz de, onu ve ordusunu yakalayıp denize attık. O ise, inkâr ve inadı yüzünden, son nefesinde kendini kınıyordu.
41. Ad kavminde de alınacak nice ibretli dersler vardır. Onlara da ortalığı kasıp kavuran, kökleri kurutan bir kasırga gönderdik.
42. Bu kasırga, dokunduğu herşeyi küle çeviriyordu.
43. Semûd kavminde de alınacak nice dersler vardır. Onlara da: “Bir zamana kadar, hayattan zevk alın bakalım” denilmişti.
44. Rablerinin emrinden uzaklaşıp haddi aşınca, azap, göz göre göre yıldırım gibi yakalayiverdi.
45. Ne ayağa kalkabildiler, ne de bir yardım gördüler.
46. Daha önce Nûh kavmini de helâk etmiştik. Çünkü onlar da, yoldan çıkmış bir topluluktuk.
47. Bir de semaya bakın. Biz, göğü kudretimizle sağlam bir şekilde bina ettik. Onu genişleten de Biziz.
48. Yeryüzünü de Biz döşedik. Biz, ne güzel döşeyiciyiz.
49. Düşünüp ibret almanız için, herşeyi çift yarattık.
50. Habîbim! De ki: “O halde hepiniz Allah’a koşun, O’nun himaye-sine girin. Zira ben, O’nun tarafından, sizi uyarmak için gönderilen bir uyarıcıyım.
51. Sakın, Allah ile beraber başka ilâhlar edinmeyin. Ben, O’nun tarafından uyarmak için size gönderilmiş aydınlatıcı bir elçiyim.”
52. Habîbim! Senin hemşehrilerinden önceki milletlere, ne zaman bir elçi geldiyse, mutlaka muhatapları ona “büyücü” veya “deli” dediler.

53. Yoksa onlar, söz birliği mi ettiler ki, hep aynı Őeyleri söylediler. Hayır, böyle bir Őey yok. Ama onlar, azgın bir topluluk oldukları için böyle söylediler.
54. Onun için, onlardan yüz çevir. Çünkü sen, yeterince onlara hakkı anlatma görevini yerine getirdin. Onlar inkar ettiler diye, sen kınanacak değilsin.
55. Bununla beraber, yine de hatırlatıp öğüt ver. Zira gerçeği hatırlatıp nasihatte bulunmak, inananlara ve inanacaklara fayda verir.
56. Ben, cinleri ve insanları, ancak Beni tanıyıp, yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım.
57. Ben, onlardan bir rızık beklemiyorum. Beni doyumalarını da istemiyorum.
58. Şüphesiz rızık veren, mutlak kuvvet ve kudret sahibi Allah'tır.
59. Onun için, o zulmeden Mekke kafirlerinin, tıpkı geçmiŐ meslektaŐları gibi, azaptan nasipleri vardır. Acele etmesinler. Nasıl olsa, azaplarına kavuŐacaklar!
60. Uyarıldıkları günden dolayı, vay o kafirlerin haline!